

Liturgie voor de viering van zondag 1 april 2018; Eerste Paasdag

Plaats: Ontmoetingskerk

Aanvangstijd: 9.30 uur

Voorganger: ds. Peter van der Schans

Organist: Arie Metaal

Thema: Ik zorg voor jou - Ik geef je de toekomst

Bijzonderheden:

We vieren de Maaltijd van de Heer

Protestantse gemeente te IJsselstein

**Protestantse
Kerk**

De Paaskaars brandt

Ruimte voor ontmoeting in de hal en de kerkzaal

Ongeveer 9.50 uur: De dienstdoende ambtsdragers komen binnen

We zingen vooraf enkele Paasliederen:

We zingen: Lied 600:1, 2 en 4

We zingen: Lied 27:1, 2, 3 en 4 (uit: *Alles wordt nieuw I*)

Welkom door de voorganger

Van harte welkom in deze Paasdienst!

Of u voor het eerst komt of vaker –

we zijn dankbaar voor uw aanwezigheid.

Ook de mensen die thuis met ons meevieren via de kerkomroep:
fijn, dat u er bij bent.

We hopen op een gezegende dienst!

- Deeldoosjes

AAN HET BEGIN

Toewijding door stil gebed

Om bij stil te staan:

*Vanuit de diepte,
stil en zwart
als de aarde,
verborgen
in de kiem van een bol,
wordt leven zichtbaar.
De tuin wordt groen,
het licht straalt
in witte bloemen alom,
groot en klein.
Het geheim
zichtbaar
in de tuin,
spreekt woorden van leven,
en bloeit.*

We gaan staan

Groet:

v.: Het licht van Christus schijnt over ons, geeft ons kracht om te leven.

a.: *God laat zijn aangezicht over ons lichten.*

v.: Het licht van Christus laat onze gezichten stralen.

a.: *De Heer is waarlijk opgestaan!*

Bemoediging:

v.: Onze hulp is in de Naam van de Eeuwige.

a.: *die hemel en aarde gemaakt heeft.*

v.: die zijn Zoon heeft doen opstaan uit het donker van de dood.

a.: *Hij geeft ons nieuw leven. Amen.*

We zingen: Intochtslied (staande): Psalm 98: 3 en 4

De gemeente gaat weer zitten

Gebed, dat we besluiten met het zingen van: *“Heer, ontferm U!”*

(Uw toekomst)

Heer, onze God

U bent voor ons

onze dood doorgetrokken

U deed dat om ons

toekomst te geven

Uw toekomst die U

opgericht hebt

in Uw Zoon

die ten derde dage opstond

in heerlijkheid

Heer

geef ons het geloof

daarvan in onze wereld

te getuigen

om in onze wereld

onder Uw oordeel

van het leven te getuigen

niet de dood

maar Uw leven

is de toekomst

van de wereld en van ons

zo bidden wij U

voor hen

die plotseling getroffen zijn

door de dood

mensen die omkomen op het slagveld –

militairen en burgers.

mensen die slachtoffer worden in het verkeer

*Heer
 behoed hen
 voor de wanhoop
 laat bij hen
 in de dood
 woorden van leven klinken*

*zo bidden wij U
 voor Palestijnen en Israëli's
 verscheurd en verdeeld
 Voor mensen in Noord en Zuid Korea,
 voor mensen in Oost en West, Noord en Zuid.*

*bemoedig hen
 die gebieden van spanning, dreiging en de dood
 woorden van leven
 woorden van toekomst
 blijven spreken*

*voor zieken in onze eigen gemeente
 bidden wij U
 voor hen die verdriet hebben
 omdat de dood
 hen aangeraakt heeft*

*dat woorden van leven
 voor hen klinken zullen*

*voor Uw gemeente bidden wij U
 die Uw Woord hoort
 en het Heilig Avondmaal viert
 dat zij woorden van leven spreekt en doet.*

*Zo bidden en zingen we samen: ...
 (Naar At Polhuis, *Gebeden. Gebeden voor elke dag rond de Paaskring*, p. 82-83)*

We zingen het loflied: Lied 621:1 en 2

DIENST VAN HET WOORD

Gebed om de opening van het Woord

*Op de drempel van deze nieuwe dag,
 op de eerste dag van de nieuwe week
 zijn wij uit het donker in het licht gezet.
 Heer, verwarm ons met het licht van Pasen,
 laat het licht van de opgestane Heer
 door onze tranen heen schijnen.
 Wij verlangen naar vreugde en vrede,*

*naar warmte en liefde.
in dit huis verlangen wij er naar
om aangeraakt te worden
door uw woorden van liefde en leven.
Amen.*

Gesprek met de kinderen:

In de veertigdagentijd hebben we verhalen over Jezus gelezen.

Hij gaat op weg naar Pasen.

Het thema dat we daarbij gekozen hebben is:

Ik zorg voor jou.

Jezus maakt op weg naar Pasen moeilijke dingen mee.

- Hij wordt op de proef gesteld in de woestijn
- Hij ziet handelaars op het tempelplein
- Hij weet dat mensen hem naar het leven staan.

Maar bij al die dingen is Jezus niet alleen.

God zorgt voor hem.

- Er zijn engelen bij Jezus in de woestijn
- Mozes en Elia verschijnen op de berg.
- En vandaag met Pasen blijkt dat God ook in de donkerste nacht voor Jezus blijft zorgen.

Vanuit die hemelse zorg laat Jezus ook zien hoe mensen voor elkaar kunnen zorgen.

Hoe kun je voor iemand zorgen?

- Door met iemand te praten.
- Of juist goed te luisteren.
- Door iemand eten te geven.
- Of door ervoor te zorgen dat iemand zich thuis kan voelen.

Zo zorgt de Vader in de hemel voor Jezus,

zo zorgt Jezus voor mensen die hij tegenkomt en

zo kunnen wij ook voor elkaar zorgen.

Al dat zorgen bij elkaar maakt een mooie tekening.

Misschien herken je iets in deze tekening?

- Bloem
- Hart

Straks geven we een bloem aan mensen mee. Voort jezelf. Of om aan een ander te geven die dat goed kan gebruiken. God zorgt voor ons. Wij zorgen voor anderen.

We zingen met de kinderen: Lied 28:2 (uit: *Alles wordt nieuw II* aangepast)

Het licht wordt door de kinderen meegenomen

Eerste Schriftlezing: Marcus 16:1-8

1 Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria uit Magdala en Maria de moeder van Jakobus, en Salome geurige olie om hem te balsemen. 2 Op de eerste dag van de week gingen ze heel vroeg in de ochtend, vlak na zonsopgang, naar het graf. 3 Ze zeiden tegen elkaar: ‘Wie zal voor ons de steen voor de ingang van het graf weggrollen?’ 4 Maar toen ze opkeken, zagen ze dat de steen al was weggerold; het was een heel grote steen. 5 Toen ze het graf binnengingen, zagen ze rechts een in het wit geklede jongeman zitten. Ze schrokken vreselijk. 6 Maar hij zei tegen hen: ‘Wees niet bang. U zoekt Jezus, de man uit Nazaret die gekruisigd is. Hij is terug en zeg tegen zijn leerlingen en tegen Petrus: “Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zullen jullie hem zien, zoals hij jullie heeft gezegd.”’

8 Ze gingen naar buiten en vluchtten bij het graf vandaan, want ze waren bevangen door angst en schrik. Ze waren zo erg geschrokken dat ze tegen niemand iets zeiden.

We zingen: Lied 630:4

Tweede Schriftlezing: Marcus 1:14-15

14 Nadat Johannes gevangen was genomen, ging Jezus naar Galilea, waar hij Gods goede nieuws verkondigde. 15 Dit was wat hij zei: ‘De tijd is aangebroken, het koninkrijk van God is nabij: kom tot inkeer en hecht geloof aan dit goede nieuws.’

We zingen: Lied 534

Verkondiging

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!

Elke evangelist vertelt zijn eigen verhaal over Jezus. Matteüs, Lucas en Johannes hebben ieder hun eigen visie op de blijde boodschap van Jezus. En Marcus dus ook. Hoe vertelt hij het goede nieuws? Vanmorgen volgen we zijn pen en ontdekken zijn eigenaardigheden.

Afgelopen zondag noemde ik er al iets van. Maar ik weet zeker, dat toen niet iedereen van vandaag er toen was. Daarom even terug naar de preek van toen. Kort maar. Opvallend bij Marcus is, dat hij nadrukkelijk vertelt over de spreekverboden die Jezus geeft. Jezus vraagt verschillende keren om te zwijgen. Ik heb verteld dat het twee redenen kan hebben.

1. Als je ergens 'geheim' op zet, dan weet je dat het binnen de kortste keren bekend is. Het kan dus een handigheidje van Marcus zijn om de blijde boodschap van Jezus toch snel bekend te laten worden.
2. Maar er speelt ook nog iets anders. Wil je weten wie de echte Jezus is, dan moet je wachten tot Marcus het hele verhaal over Jezus heeft verteld. Dan hoort het verhaal over lijden, kruis en opstanding er in zijn geheel bij. Anders krijg je geen goed beeld van Jezus. Anders blijf je hangen bij een super wonderdokter. Maar er is meer aan de hand bij Jezus, wil Marcus zeggen. Dus spreek niet te snel over Jezus. Anders geef je mensen een scheef beeld van Jezus.

En nu weten we dat Jezus is opgestaan. Of zoals Marcus schrijft in de mond van de in het wit geklede jongeman: *'Wees niet bang. U zoekt Jezus, de man uit Nazaret die gekruisigd is. Hij is terug en zeg tegen zijn leerlingen en tegen Petrus: "Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zullen jullie hem zien, zoals hij jullie heeft gezegd."*

Het spreekverbod is opgeheven. Na lijden, kruis is nu de opstanding daar. Het verhaal is af, compleet. Niet meer zwijgen, maar gaan praten.

Maar wat gebeurt er? De vrouwen weten niets uit te brengen... Ze zijn met stomheid geslagen. Marcus zegt: *"8 Ze gingen naar buiten en vluchtten bij het graf vandaan, want ze waren bevangen door angst en schrik. Ze waren zo erg geschrokken dat ze tegen niemand iets zeiden."*

Er is paniek. De vrouwen zijn buiten zichzelf van ontzetting. Ze hebben de schrik in de benen. En ze zeggen tegen niemand iets. Is dat het laatste woord van het evangelie? Is dat het happy end! Nee!

Laten we even niet vergeten, dat de mannen al veel eerder afgehaakt waren. Deels al voor de kruisiging. En de laatsten rond het kruis.

Maar de vrouwen zijn er nog. En de drie die Marcus noemt, waren er al heel lang bij. Marcus vertelt kort hiervóór, dat ze er al waren toen Jezus nog in Galilea was. Dat ze Hem daar volgden en dienden, met ook nog vele andere vrouwen!

Toch haken de vrouwen nu ook af. Ook zij falen uiteindelijk. Ik denk niet, dat Marcus de vrouwen te kijk wil zetten. Ze komen er nog altijd beter af dan de mannen. En ze houden het langer vol. Langer dan de mannen.

Het hoort er bij, aldus Marcus, dat mannen én vrouwen afhaken. Dat het volgen van Jezus voor ieder moeilijkheden oplevert. Niet vanzelfsprekend is.

Tussen haakjes: Bij Lucas vertellen de vrouwen de Paasboodschap wél. Maar krijgen ze van mannen - leerlingen te horen dat ze kletspraat uitkramen. En bij Matteüs en Johannes wordt alleen maar gezegd, dat ze de boodschap vertellen.

Lucas: Maria uit Magdala, Johanna, Maria de moeder van Jacobus en nog enkele andere vrouwen gaan naar de leerlingen en vertellen. >> Kletspraat

Matteüs: Maria uit Magdala en de andere Maria gaan naar het graf en daarna naar de leerlingen.

Johannes: Maria uit Magdala ging naar de leerlingen en vertelde alles.

Haakje sluiten. Marcus vertelt dus over schrik bij de vrouwen. En hij zegt, dat ze niks vertellen. Niemand niet.

Nu zeggen de meeste geleerden, dat dit de laatste woorden van Marcus zijn. Dat hij dus zijn evangelie bewust laat eindigen met: *“Ze waren zo erg geschrokken dat ze tegen niemand iets zeiden.”* Anderen vinden dat een heel vreemd einde. Niet passend ook. Daarom hebben andere vertellers er ooit een nawoord aan toegevoegd bij Marcus. Vanaf vers 9. Maar als je goed kijkt, is dat een samenvatting die gemaakt is met hulp van de andere evangelie verhalen. Ik laat het verder nu rusten.

Ook al zwijgen de vrouwen – wij als lezers hebben intussen wel degelijk gehoord, dat Jezus is opgestaan. Dat hij is teruggekomen. Wij hoorders van het evangelie van Marcus weten er van. Jezus is gekruisigd, gedood, maar opgestaan.

En nu is het aan ons om te reageren! Nu is het de vraag hoe het ons vergaat. Haken we als de mannen af? Falen we op het laatste moment ook, zoals de vrouwen? Wat doen wij?

De uitdaging van de jongeman in het graf is deze: Jezus – *““Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zullen jullie hem zien, zoals hij jullie heeft gezegd.””*

Dat betekent dus: naar Galilea gaan. Daar is Jezus te zien. Daar is hij te ontmoeten. Daar is Jezus begonnen met zijn prachtige woorden en goede daden. Daar ontdek je wat het is om leerling te worden. Om te gaan vertrouwen op de weg van Jezus die het Koninkrijk brengt. Wil je echt goed nieuws horen? Dan begin je in Galilea. Opnieuw.

Het is net als met een heel mooi boek. Als je het uit hebt, lees je het opnieuw. Van begin af aan. En dat is nu ook met het boek van Marcus over Jezus. Het boek is, zeg maar, nu uit.

Jezus is opgestaan. En als je van voren af aan begint, dan ontdekken we wat opstanding is. Opstanding - dat is alles wat Jezus in woorden en daden deed. En dan kom je Jezus weer tegen bij al die mensen met ziekte en zeer, met pijn en moeite. Mensen gevangen in nood en dood. En dan ontdek je opnieuw: Jezus helpt mensen overeind. Hij helpt mensen om op te staan. Zoals hij zelf ook is opgestaan. Dankzij God.

Je maakt het mee: Ik zorg voor jou! Ik geef je toekomst! Zorg en aandacht helpen je om opstanding te zien en te ervaren. Om iets van een toekomst met God te beleven.

Ik sjouw van de afgelopen maanden alle mensen mee die zijn overleden. Ik draag ze in hoofd en hart. Het hoort bij mijn verantwoordelijkheid voor het pastoraat onder onze 80+ gemeenteleden. En soms ook de jongere als ze onder mijn postcode vallen. Sinds 9 november zijn er 18 gemeenteleden overleden. Dat zijn er net zo veel als het hele voorbije kerkelijke jaar. Dit kerkelijke jaar begeleidde ds. Irene er eentje. En twee gemeenteleden vroegen geen begeleiding vanuit de kerk. Ik was dus betrokken bij 15 mensen die zijn overleden en bij hun nakomelingen. En dat in iets meer dan vier maanden tijd.

Veel sterfgevallen: 18 overleden, 2 geen kerk, één Irene.

Net zoveel als vorig jaar. Els 7, Peter 5, Irene 1, geen kerk 5

Het zijn niet in de eerste plaats getallen. Het zijn namen. Mensen. Dierbaren. En het is indringend voor hen. Maar ook voor mij als voorganger. Het raakt je om hen. Om de dood van mijn eigen dierbaren. En je denkt aan je eigen dood, wanneer dan ook. Het is inspannend. Maar tegelijk ook dankbaar werk. Je probeert goede zorg te geven. Aandacht. Dat lukt niet altijd. Zeker niet aan de andere gemeenteleden die helaas door al die drukte wat op de achtergrond komen. Maar het is dankbaar werk om mensen in deze omstandigheden aandacht en zorg te geven. En in alle ernst is er zelfs ruimte om te lachen en ontspannen te zijn. Zelfs bij een lijdensweg ten einde toe. En er is diepe ontroering. Ik wil twee stukjes van ontmoetingen uit de afgelopen maanden aanhalen.

De eerste ontmoeting is die bij het overlijden van Ans Hornstra. Ik was begin van de avond bij haar geroepen, omdat de verwachting was dat ze volgende morgen niet meer zou halen. Ze was volledig afhankelijk van zuurstof. Ik stelde voor om te zingen. En vroeg: “Wat dan?” Het

zuurstofkapje ging wat opzij. Ze zei "U zij de glorie!" Ik schrok. Die kende ik niet uit mijn hoofd. En ik schrok ook, omdat het zo'n geweldig lied is. Maar nu op zo'n moment, vlak voor het overlijden... Mijn telefoon bracht uitkomst. En zo zong ik het. Om dat moment en dat lied daarbij niet meer te vergeten. Daarom zingen we het straks ook.

De **tweede** ontmoeting is die aan het sterfbed van Jannie Fransen. We hebben het over wat er bij haar aanstaande uitvaart gezongen zal mogen worden. Ze noemt Lied 416 – Ga met God en Hij zal met je zijn. Ze maakte toen ook een opmerking bij vers 3 van dat lied. "*in zijn liefde je bewaren, in de dood je leven sparen.*" Ze zei: "Daar moeten we het mee doen. En daar kunnen we het mee doen" En ze voegde toe: "Geloof, kom mijn ongeloof te hulp!" En drie kwartier voor haar overlijden zongen we het ook. Met al haar dierbaren erbij. Breekbaar, brok in de keel, tranen op het gezicht. Om dat moment en dat lied daarbij niet meer te vergeten. Daarom zingen we het straks ook, aan het einde van onze dienst.

Zo probeer je iets te doen in navolging van de Heer die is opgestaan. In de tijd die je hebt. Met de mogelijkheden die je hebt. En dan schiet je af en toe toch tekort. Ben je evengoed zo'n leerling die afhaakt.

Maar toch! Zorg en aandacht zijn belangrijk. Ieder van ons kan het geven. Ieder van ons kan zulke mooie ontmoetingen opdoen.

Ergens onderweg in de veertigdagentijd klonken voor mij woorden uit de Veertigdagenkalender van onze kerk met als titel: *Onvoorwaardelijke liefde.*

Het zijn woorden van Marinus van den Berg. En ze lieten me niet los. Ze zijn typerend voor Jezus.

Aandacht

*Aandacht is eerbiedig.
Ze dringt zich niet op.
Ze kan wachten.
Ze laat vertrouwen groeien.*

*Aandacht is ontvankelijk.
Ze stelt zich open.
Ze leeft zich in.
Ze kan ontvangen.*

*Aandacht is tijd.
Ze neemt de tijd.
Ze jaagt niet op.
Ze overhaast zich niet.*

*Aandacht is attent.
Ze ziet het kleine.
Ze vergeet het niet.
Ze doet wat ze zegt.*

*Aandacht is trouw.
Ze blijft komen.
Ze houdt de lange duur vol.
Ze komt ook in moeilijke tijden.
Aandacht is aanwezigheid.*

Ze kent de waarde van “er zijn”.
Ze weet stil te zijn.
Ze is eenvoudig.

Aandacht heelt onze wonden.
Aandacht versterkt onze innerlijke kracht.
Aandacht scheidt gemeenschap.

Gelukkig de mens die aandacht schenkt.
En die aandacht ontvangt.

Dat is goede zorg. Dat is toekomst. In Jezus' naam. Dat is elke keer weer opstanding, ja Pasen onder ons!

Amen.

We zingen: Lied 634

Intussen komen de kinderen van de nevendienst terug

DIENST VAN DE TAFEL VAN DE HEER

Gebeden: dankgebed – voorbeden – stil gebed

*Dank u wel,
 Here God,
 dat Jezus is opgestaan.
 Dat de dood is overwonnen.
 Dat er licht in de duisternis is gekomen.
 Dat er warmte in de kou wordt gegeven.
 Dank u wel, dat de zon schijnt.
 Dat ook wij mogen leven en bestaan.
 Dat er zonnebloemen kunnen groeien.
 Dat we kunnen geloven in het leven.*

*We bidden u voor mensen
 die het moeilijk hebben;
 die niet kunnen lopen en spelen;
 die bijna dood gaan;
 die niets kunnen zien.
 Help hen om op te staan
 en verder te gaan
 op de weg door het leven.*

(een weg met toekomst)

*God,
 er zijn zoveel wegen
 die vastlopen.*

*Waarop je wegzakt
 in de modder
 van je problemen.
 Doodlopende wegen
 zonder uitzicht.
 Om moedeloos
 van te worden.
 Help ons zoeken
 naar nieuwe wegen
 voor onszelf
 en voor de wereld.
 Dat we het aandurven
 wegen te banen
 waar geen wegen zijn.
 Geef ons moed
 door die ene weg
 van Jezus, lang geleden.
 Die doodliep,
 maar verrassend
 verder ging.
 Dat we
 in de wereld van nu
 - met vallen en opstaan -
 ontdekken welke weg
 wél toekomst heeft.*

(Brokerhof-van der Waa, *Zeg het maar gewoon 2*, p. 136)

We bidden u voor mensen uit ons midden:
Tussenspel

Stil gebed

Geen Onze Vader

Nodiging

Delen van de bloemengroeten

Inzameling van de gaven:

Eerste collecte (zwarte zak): JOP: kliederkerk

XX

Tweede Collecte (groene zak): is bestemd voor kerk en landelijk kerkenwerk.

Zingen van een geloofsbelijdenis (staande): Lied 344

Beurtspraak:

v.: De harten omhoog naar God!

a.: *Als bloemen naar de zon!*

v.: Dank de HEER, onze God!

a.: *Wij willen God danken!*

v.: Die ons doet leven
met het Licht voor ogen,
juist wanneer de nacht
zich meester maakt
van hart en ziel:
U danken wij!

U zegenen wij
omdat u ons
vasthoudt en draagt
in uw liefde,
in de nacht, waarin
de lamp van onze kracht dooft.
Met alwie ons voorgingen,
met hemel en aarde zingen ook wij:

We zingen: Lied 632:1

v.: Gezegend bent u
om de zoon van uw liefde,
Hij, onze geboorte,
Hij, de nieuwe dag,
ons leven ten top,
Hij die op de avond

waarop hij werd overgeleverd
 brood nam en U zegende,
 daar de dankzegging over uitsprak,
 het brood heeft gebroken en
 aan zijn discipelen gegeven, en gezegd:
 Neemt en eet,
 dit is mijn lichaam dat voor u gegeven wordt,
 doet dit tot mijn gedachtenis.

Zo heeft Hij ook de beker genomen,
 daar de dankzegging over uitgesproken,
 hem rondgegeven en gezegd:
 Drinkt allen daaruit,
 deze beker is het nieuwe verbond
 in mijn bloed
 Dat voor u en voor velen
 vergoten wordt tot vergeving van zonden.
 Doet dit, zo dikwijls gij die drinkt,
 tot mijn gedachtenis.

Onthoud ons hier
 uw Geest niet,
 die levendig maakt
 en vernieuwt,
 die ons tekent
 tot kinderen van het Licht,
 met Christus bekleed.
 Laat Uw Adem
 ons weerbaar maken
 tegen alles
 wat uw schepping omkeert
 in chaos en duister,
 tegen ieder
 die mensen de nacht aandoet.
 Maak ons voorgoed
 tot lichaam van Christus,
 hier op aarde
 onder de mensen.
*a.: Zijn dood gedenken wij,
 Zijn opstanding belijden wij,
 Zijn toekomst verwachten wij.
 Maranatha!
 O Heer, kom!*

We bidden het Onze Vader

We wensen elkaar de vrede van Christus toe

We zingen: Lied 24:2 (uit: *Met andere woorden*)

Uitdelingswoorden

Die laatste avond zei Jezus:

*"Als je dit **brood** breekt en opeet zoals Ik nu doe, denk dan aan Mij."*

Zoals dit brood wordt gebroken en opgegeten,

zo wil Ik er voor jullie zijn.

Zoals dit gebroken brood je lichaam voedt,

zodat je kunt leven,

zo wil Ik Mijzelf geven -

zodat je kunt leven!

*Daarna nam Jezus de beker **wijn** en zei:*

"Zoals de wijn in de beker uitgegoten wordt,

zo wordt Mijn leven uitgegoten voor jullie."

Zoals je de wijn drinkt

en in je voelt stromen,

zo wil Ik er zijn voor jullie,

zo wil Ik Mijn Geest in jullie laten stromen.

Gemeenschap van brood en beker (In de tinnen beker zit druivensap).

Tijdens de gemeenschap luisteren we naar orgelspel

Dankgebed:

Here God,

wij wonen in de weelde van uw zegen

en verzadigd en verzorgd

met de liefde van Christus

leven wij

als herboren.

Een beker van vreugde,

hartversterkend,

laaft ons

en maakt ons

zijn bloedverwant.

Bekrachtig daarmee

ons leven,

ons hoofd en ons hart,

en maak ook onze liefde

even voedzaam.

Dan zal hij

onder ons en in ons

opstaan en leven.

Dan ontvangen we toekomst.

Amen.

(naar Sytze de Vries, *Bij gelegenheid 1*, p. 259)

Wie dat wil kan de kinderen uit de crèche halen

AAN HET EINDE

We zingen (staande) slotlied: Lied 416:1 en 3

Foto Paaskaars Jüterbog:

Uitzending

Zegen:

*God is met jou.
Ga in vrede, je pad ligt open.
De Levende gaat met je mee
ook door hindernissen heen.*

*De Levende is met jou
en zal zorg voor je dragen.
De Levende
zal in je schaduwen lopen
en legt zich bij je neer in je slaap.
De Levende blijft bij jou.*

*God is met jou.
Moge jij bij Hem blijven.*

We zingen: *Amen, amen, amen!* (Lied 431C)

We wensen elkaar: Gezegend Pasen!

Orgelspel

Inzameling van de gaven bij de uitgang